

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/315/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215577
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7712215577.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej a sudkýň JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne M., s.r.o., so sídlom S., M. 25, IČO: XXXXXXXX, zast. Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanej O. republike, za ktorú koná B. spravodlivosti O. republiky, so sídlom S., H. námestie XX, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 28. januára 2015, č. k. 16C/165/2012-80 v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 25. novembra 2015, č. k. 16C/165/2012-131 a o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce z 24. apríla 2015, č. k. 16C/165/2012-101

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom 16C/165/2012-131 z 25.11.2015.

P o t v r d z u j e uznesenie.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 25. novembra 2015, č. k. 16C/165/2012-131 (ktorým rozhodol o trovách konania žalobkyne) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala náhrady škody, ktorá jej mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom a rozhodnutím Okresného súdu Michalovce v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 21Er/6/2009. Rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

2. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 21Er/6/2009 žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená 9.1.2009. V návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený M., s.r.o. požiadal o vykonanie exekúcie proti povinnej D. B., na základe exekučného titulu - Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 9. septembra 2008, sp. zn. SR08755/08, ktorý nadobudol právoplatnosť 29. septembra 2008 a vykonateľnosť 2. októbra 2008. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 14.1.2009.

3. Právne súd posudzoval vec podľa ustanovení §§ 3, 5, 6, 9, 15 a 19 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Konštatoval, že žalobca nepreukázal splnenie hmotnoprávnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody podľa vyššie citovaného zákona, a to predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Aj keď v žalobe tvrdil, že požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku, do spisu o tom nepredložil žiadny dôkaz. Žalovaná nepoprela, že jej žalobcom bol návrh na predbežné prerokovanie doručený, avšak tvrdila, že vykazoval množstvo nedostatkov, spočívajúcich v jeho všeobecnosti a neurčitosti, neuvedení relevantných informácií,

týkajúcich sa výšky náhrady škody a neuvedení súdnych konaní, ktorých sa nároky mali týkať. Súd konštatoval, že nevidí akceptovateľný dôvod, prečo by doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku mal dokazovať súd alebo žalovaný. Ďalej konštatoval, že nejde o listinný dôkaz, ku ktorému nemá žalobca prístup, alebo ktorý by mu nemohol byť sprístupnený. Ak si žalobca neponechal kópiu návrhu, sám sa dostal do dôkaznej núdze pre účely občianskoprávneho konania. Z toho dôvodu nemôže prenášať dôkaznú povinnosť na súd alebo na druhého účastníka konania. Súd ďalej mal za preukázané, že skutkové tvrdenia žalobcu o nevydaní poverenia alebo rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia, v zákonom stanovenej lehote, od ktorej odvodzoval svoj nárok na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., sa nezakladajú na pravde.

4. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), platného a účinného do 30. júna 2016 a keďže žalovaná trovy konania nevyčísliť v lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia rozsudku a žalobcovi ich náhrada nepatrí, nepriznal ich náhradu žiadnemu z účastníkov.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f), g) a h) Občianskeho súdneho poriadku ako i z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c), d), e) a f) Občianskeho súdneho poriadku a navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytýkal súdu, že prejednal vec v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Uviedol, že požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Pokiaľ súd prejednal za týchto okolností vec v jeho neprítomnosti, odňal mu tým právo konať pred súdom. Namietal ďalej, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Meritórne rozhodnutie vo veci neprichádzalo do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie. V čase rozhodnutia o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Žalobca tvrdí, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal, nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie a tým došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobcu na súdnu ochranu. Nemal možnosť vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Namietal ďalej, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, lebo bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa žalovaná vôbec nevyjadřila k podanej žalobe, mal súd umožniť žalobcovi uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, ale aj právnym otázkam, nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Vytýkal súdu, že vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Aj k týmto dôkazom získaným z vlastnej iniciatívy súdom mal mať žalobca možnosť vyjadriť sa. Súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám a následne meritórne rozhodol. Nakoniec vytýkal nepreskúmateľnosť rozhodnutia v časti rozhodovania o skutočnej škode, kedy súd sa zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a ignoroval tvrdenia žalobcu o škode, ktorá vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a na poštové a telekomunikačné výdavky. Z rozsudku súdu nie je zrejماً úvaha, na základe ktorej dospel k presvedčeniu, že majetková škoda nevznikla. Rovnako chýbajú dôvody aj pri nemajetkovej ujme. Podľa jeho názoru súd odôvodnil svoje rozhodnutie úplne rovnakými dôvodmi opísanými tými istými vetami ako v iných rozhodnutiach, v ktorých vystupuje žalobca a žalovaná, avšak v ktorých bol rozdielny skutkový dej a teda aj skutkový základ. Vytýkal tiež súdu, že nebol poučený podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., pričom hodlal predložiť na pojednávaní dôkazy o výške škody. Nakoniec namietal, že súd nevysvetlil svoj záver, že nedošlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Sám pritom zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote a pre tento nesprávny úradný postup nenašiel žiaden objektívny dôvod. Takto je jeho rozhodnutie vnútorne rozporné. Zo všetkých týchto dôvodov navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

6. Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

7. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorý platí aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP).

8. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov [§ 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, v CSP odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h)] a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 7. decembra 2016 o 13.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215/2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené 1. decembra 2016 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

10. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho súd v zmysle § 387 CSP potvrdil.

11. Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b) a f) O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konkrétne účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle CSP ide o odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h), t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Žalobca konkrétne namieta, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

13. Odňatím možnosti konať pred súdom [§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.] je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

14. Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

15. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

16. Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

17. V prejednáwanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu 28.1.2015 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobcovi (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

18. Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie na deň 28. januára 2015 bolo doručené právnenému zástupcovi žalobcu 12. januára 2015 a žalovanej 12. januára 2015. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p.

19. Dňa 26. januára 2015 bol súdu doručený návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, v ktorej uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o nevyklúčení sudcov Okresného súdu Michalovce z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, z ktorého dôvodu podal sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky a z tohto dôvodu navrhol aj zrušiť pojednávanie. Zároveň navrhol predložiť znalecký posudok ako dôkaz so zásadnou povahou a žiadal, aby bol súdom po spracovaní vykonaný.

20. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, žalovaný svoju neúčast' ospravedlnil a keďže o nevyklúčení zákonného sudcu už bolo rozhodnuté nadriadeným súdom, toto rozhodnutie bolo doručené účastníkom, nepovažoval súd žalobcom tvrdený dôvod za dôležitý v zmysle ust. § 119 O.s.p., a preto vec prejednal v neprítomnosti účastníkov. Na tomto pojednávaní súd oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou tohto spisu, ako aj oboznámením celého obsahu spisu sp. zn. 21Er/6/2009 Okresného súdu Michalovce. Následne poučil účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok.

21. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom, pretože pre tento postup boli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Zároveň bolo vyvrátené tvrdenie žalobcu v odvolaní, že ho súd nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a tým mu znemožnil realizáciu jeho procesného práva navrhnúť dôkazy.

22. Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

23. V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonný sudca nebol vylúčený z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, o čom bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach z 19. októbra 2012, č.k. 6NcC/52/2012-66.

24. Za situácie, že bolo právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonný sudca nie je vylúčený z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, nie je náležitá námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

25. Aj pokiaľ ide o ostatné žalobcom namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c), d), e) a f) O.s.p., odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

26. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

27. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

28. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá mala byť spôsobená žalobcovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 21Er/6/2009.

29. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

30. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

31. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 21Er/6/2009 rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia, vydaním poverenia 14. januára 2009 v lehote. Nedošlo k žiadnemu prieťahu zo strany exekučného súdu.

32. V zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013 pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

33. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že otázku prieťahov môže súd posudzovať len vychádzajúc z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenia vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

34. Žalobca nepreukázal existenciu žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ani nepreukázal, že by jeho sťažnosť na prieťahy v konaní bola vybavená spôsobom, z ktorého by existencia prieťahov bola preukázaná.

35. Za týchto okolností nesprávny úradný postup spočívajúci v prieťahoch v konaní preukázaný nie je.

36. Za situácie, že nie je daný základ nároku, nemožno súdu vytýkať nesprávny postup, ak nevykonal dokazovanie na preukázanie výšky vzniknutej škody a nemajetkovej ujmy. Nenáležitá je preto odvolacia námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ako aj všetky ostatné odvolacie námietky, týkajúce sa tejto otázky. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, z akého dôvodu sa nezaoberal samotnou výškou škody či nemajetkovej ujmy a v tomto smere nie je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

37. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov záver súdu prvej inštancie o nesplnení podmienok pre zodpovednosť žalovanej za vznik škody žalobcovi v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je vecne správny.

38. K ostatným odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné :

39. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom nerozhodoval o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, preto odvolacie námietky vzťahujúce sa k tomuto rozhodnutiu sú bez právneho významu.

40. Pokiaľ žalobca namieta, že nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tohto práva sa vzdal sám tým, že sa nedostavil na pojednávanie, na ktoré bol riadne predvolaný a ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie.

Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise, ako aj oboznámením celého obsahu spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 21Er/6/2009 a pokiaľ by sa žalobca bol tohto pojednávania zúčastnil, mal možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejme, že zásada kontradiktórnosti konania a ani právo žalobcu na súdnu ochranu porušené neboli.

41. Nenáležitá je námietka žalobcu, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže súd rozhodol vo veci na pojednávaní, za splnenia podmienok v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., ako aj ostatných zákonných podmienok tak, ako už bolo uvedené vyššie.

42. Rovnako nenáležitá je aj námietka o vykonaní dokazovania listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Z odôvodnenia rozsudku nepochybne vyplýva, že súd vykonal dokazovanie listinami obsiahnutými v spise Okresného súdu Michalovce sp. zn. 21Er/6/2009 a tento záver nepochybne vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní.

43. K námietke žalobcu, že súd odôvodnil svoje negatívne rozhodnutie úplne rovnakými dôvodmi, opísanými tými istými vetami ako v iných svojich rozhodnutiach odvolací súd uvádza, že takýto postup súdu nie je vylúčený, pokiaľ ide o konanie medzi rovnakými účastníkmi a s rovnakým skutkovým základom a nakoniec sám žalobca podáva rovnaké odvolania vo všetkých veciach tých istých účastníkov konania a o tom istom predmete konania bez zohľadnenia rozdielnosti jednotlivých konaní. Konkrétne možno poukázať na tvrdené rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, pričom takéto rozhodnutie v prejednáwanej veci nebolo vydané, ďalej na tvrdené nedoručenie vyjadrenia k žalobe, ako aj na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania, ktoré sa na prejednávanú vec nevzťahujú. Rovnako sa to týka aj námietok ohľadne rozhodovania o škode a nemajetkovej ujme, keďže v prejednáwanej veci sa o nej vzhľadom na nedostatok základu predmetu konania nerozhodovalo.

44. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby, z ktorého dôvodu odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP vrátane výroku o trovách pred súdom prvej inštancie potvrdil.

45. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

46. Súd prvej inštancie uznesením z 24. apríla 2015, č. k. 16C/165/2012-101 uložil žalobcovi, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok vo výške 20,00 Eur podľa pol. č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

47. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd uznesenie v celom rozsahu zrušil bez náhrady. V prvom rade namietal, že uznesenie neobsahuje podstatnú náležitosť tohto druhu rozhodnutia a tým je odôvodnenie. Keďže uznesenie neobsahuje žiadne dôvody skutkové, ani právne, ktoré viedli súd k jeho vydaniu, žalobca môže len hádať. Poukázal na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, kedy nedostatok odôvodnenia považovali za dôvod na zrušenie uznesenia o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Ďalej namietal, že podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, napríklad odvolanie, dovolanie a podobne, ako je tomu pri položke č. 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. Poukázal na dôvodovú správu k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, že tento návrh zákona obsahuje legislatívnu zmenu smerujúcu k zavedeniu súdneho poplatku za podanie žaloby s tým, že žaloby sa budú spoplatňovať podľa položky č. 1

Sadzobníka súdnych poplatkov. Podľa odôvodnenia pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu niektorých poslancov k tomuto zákonu v nadväznosti na zrušenie vecného oslobodenia pri žalobách na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa navrhuje zaviesť paušálny súdny poplatok pre tieto žaloby vo výške 20,00 Eur, čím sa jednak čiastočne zohľadňuje účel vládneho návrhu zákona (opatrenia na strane príjmovej časti štátneho rozpočtu) a súčasne sa zlepšuje v porovnaní s vládnym návrhom prístup k spravodlivosti v týchto veciach, nakoľko sa nebude vyberať poplatok podľa percentuálnej sadzby (položka č. 1), ale práve ako paušálny poplatok, ktorý je podstatne nižší. On ako žalobca podal odvolanie proti rozsudku a nie žalobu, preto súd nebol oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, a nemohol ho vyzvať na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie. Poukázal na záver uvedený v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 29. marca 2007, sp. zn. 4Cdo/39/2007, podľa ktorého za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v prílohe zákona č. 71/1992 Zb., t.j. Sadzobníku súdnych poplatkov, sa súdne poplatky nevyberajú. V takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku do úvahy neprichádza. V sadzobníku súdnych poplatkov nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Preto poplatková povinnosť mu nebola súdom prvého stupňa uložená zákonne. Takýto postup zo strany súdu predstavuje zásah do jeho základného práva na súdnu ochranu, ktoré je zaručené v článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd spojených s článkom 12 ods. 1 a článkom 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR. Uviedol ďalej, že v § 1 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch je vyjadrená ústavná zásada vyplývajúca v článku 59 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorej dane a poplatky možno ukladať zákonom alebo na základe zákona. Zákon v tomto smere stanovil pevné a jasné pravidlá, umožňujúce prístup k súdu a taktiež splnením v ňom obsiahnutých podmienok, preto tieto podmienky musí akceptovať nielen každý, kto sa dovoľáva práva na súdnu ochranu, ale v neposlednom rade aj štát prostredníctvom orgánov súdnej moci. Navyše, podľa ustanovenia § 18ca zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.9.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.9.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.9.2012. V danom prípade bola žaloba žalobcom podaná pred 1.10.2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Nutné je preto v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.9.2012, kedy podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo od platenia súdneho poplatku vecne oslobodené.

48. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, v CSP odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

49. Podľa § 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov súdne poplatky (ďalej len poplatky) sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len poplatkový úkon) uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, (ďalej len Sadzobník), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

50. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) citovaného zákona poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu. Podľa ods. 4 v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie.

51. V posudzovanej veci súd prvej inštancie postupoval správne, ak napadnutým uznesením vyrubil poplatok žalobcovi v zmysle položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov za podané odvolanie v konaní 16C/165/2012, v ktorom bol vydaný rozsudok vo veci samej dňa 28.1.2015. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a práve toto odvolanie je úkonom zakladajúcim poplatkovú povinnosť odvolateľa, t.j. žalobcu.

52. V zmysle položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov je výška súdneho poplatku zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom 20,00 Eur. Sadzobník k tejto položke neobsahuje žiadne poznámky. Text položky 1 Sadzobníka uvádza, že z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba sa platí sadzba uvedená v tejto položke. V poznámkach k položke 1 bode 3 sa uvádza, že poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej.

53. V položke č. 7a je stanovená osobitná sadzba súdneho poplatku z návrhu vo výške 20,00 Eur. Pokiaľ by súd akceptoval názor žalobcu, že poplatok z odvolania sa platí len pri konaní, na ktorý sa vzťahuje poplatok podľa položky č. 1 Sadzobníka, tak potom napr. ani pri položke č. 7, kde je uvedený súdny poplatok z návrhu na začatie konania o rozvod manželstva (a pod touto položkou tiež nie je uvedená poznámka k nej), by sa v prípade podania odvolania proti rozsudku neplatil súdny poplatok za odvolanie. Takýto výklad však nezodpovedá gramatickým a logickým princípom, pretože súdny poplatok za odvolanie sa platí v zmysle ust. § 2 ods. 4 veta prvá a odvolateľ má povinnosť ho zaplatiť aj na výzvu súdu, ak ho nezaplatil spolu s poplatkovým úkonom (v tomto prípade odvolaním).

54. Žalobu žalobca podal na súd 27. septembra 2012, t.j. za účinnosti znenia zákona o súdnych poplatkoch k 30.9.2012.

55. V zmysle § 18ca zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.9.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.9.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.9.2012. Poplatkový úkon, ktorým je odvolanie proti rozsudku vo veci samej v tomto konaní podal žalobca na súd dňa 4.3.2015. Podal ho teda za účinnosti zákona o súdnych poplatkoch už v znení účinnom od 1.7.2014. Neobstojí preto jeho námietka, že v súvislosti s podaným odvolaním je potrebné aplikovať právny stav platný do 30.9.2012, pretože poplatkový úkon bol žalobcom vykonaný už za znenia zákona účinného práve od 1.7.2014, kedy ust. § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch už bolo zrušené. Len poplatky za konania (napr. podľa pol. 5, pol. 18a, a ďalších Sadzobníka) sa vyberajú podľa predpisov účinných do 30.9.2012, ak sa konanie začalo do 30.9.2012.

56. Odvolací súd poukazuje na stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 3. decembra 2015, podľa ktorého ak bolo odvolanie (dovolanie) podané po 30.9.2012, vzťahuje sa na poplatkovú povinnosť v odvolacom (dovolacom) konaní právna úprava účinná od 1.10.2012, i keď konanie vo veci samej na súde prvej inštancie začalo pred 30.9.2012.

57. Neobstojí ani odvolacia námietka v súvislosti s nedostatočným odôvodnením napadnutého uznesenia vzhľadom k tomu, že ide o uznesenie o vyrubení súdneho poplatku, kde je uvedený dôvod vyrubenia súdneho poplatku, ktorým je odvolanie a uvedená je aj položka podľa ktorej sa poplatok vyrubil. V konaní bol vydaný jeden rozsudok a proti nemu bolo podané jedno odvolanie, takže nie je žiadnych pochyb, aké odvolanie bolo spoplatnené. V predkladacej správe je taktiež poznámka (vzhľadom k tomu, že toto súdne rozhodnutie vydala súdna tajomníčka), že sudca s rozhodnutím súdnej tajomníčky súhlasí, a teda odvolaniu autoremedúrou nemieni vyhovieť.

58. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia, z ktorého dôvodu odvolací súd uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

59. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).